

Zingen tussen de bloemen en de bijen op Festival Veenhuizen. 'Dit is de mooiste plek waar we ooit hebben opgetreden'

Festival Veenhuizen vierde zijn eerste lustrum met verhalen en muziek. Over paupers, bloemen en bijen, gevangenisverhalen, dood- en verderf, en de mooiste concertlocatie van het land.

Kobra zong zaterdag tussen de bloemen en de bijen in de Tuinen van Weldadigheid. Foto: Maurice Vos

Job van Schaik | Vandaag, 15:11 | Cultuur

Aan het begin van de avond brak de zon weer door bij Coco Maria in Veenhuizen. De benauwdheid van overdag loste op in het stralende licht, terwijl de bezoekers een drankje en een hapje nuttigden onder de jazzy klanken van Fuse. Het was de opmaat naar een fraaie afsluiting met twee concerten in het uiterst sfeervolle hart van Festival Veenhuizen, dat met 22 voorstellingen ruim 2000 bezoekers trok.

„Dit is een unieke plek“, constateerde eigenaar Hein Moes, gezeten naast de buitenbar bij het oude koetshuis, niet voor het eerst. Hij nam een slok van zijn alcoholvrije bier en zag dat het goed was. „De mooiste plek waar we ooit hebben opgetreden.“ Hoe vaak heeft Moes dat in al die jaren niet gehoord? „Fuse zegt het ook.“ Hij en zijn vrouw Jittie gaan een stap terugdoen, vertelde Moes. Hoe het verder moet met Coco Maria is een verhaal voor later.

Fuse, dat ook de festivalprogrammering verzorgde, opende vrijdagavond Festival Veenhuizen met een uitverkocht openluchtconcert bij festivalhart Coco Maria.

Fuse, dat ook de festivalprogrammering verzorgde, opende vrijdagavond Festival Veenhuizen met een uitverkocht openluchtconcert bij festivalhart Coco Maria. Foto: Maurice Vos

Eerst Festival Veenhuizen, dat dit jaar zijn eerste lustrum vierde. 'Muziek & verhalen' is het motto, naast kleinschaligheid. Want gevangenisdorp Veenhuizen is een plek vol verhalen. Tweehonderd jaar geleden ontstaan, toen de Maatschappij van Weldadigheid landlopers en wezen samenbracht in dit 'pauperparadijs' dat inmiddels werelderfgoed is.

Oervorm van spoken word

Verhalenverteller Niels Brandaan Cotterink uit Orvelte vertelde zaterdagochtend, in het theatertje tegenover het koetshuis, het verhaal van Rinus de Vet. Hij goochelde virtuoos en meeslepend met taal en geluiden. Rijmend, peinzend, vloeiend en spelend, diepte hij een oervorm op van wat tegenwoordig spoken word wordt genoemd. Met fraaie oneliners om op te kauwen, zoals: „Wat is een wees als wezen een vorm van zijn is?“

We kregen er een poffertje bij geserveerd en Cotterink had de smaak zo te pakken dat hij niet meer op kon houden met verhalen vertellen. Ook belangrijke verhalen, zoals over Wil en Hoop, en mensen met te veel bezit en te weinig liefde (en andersom). Maar hij ging wel ruim een kwartier langer door dan gepland, waardoor wij wij op hete kolen zaten. We moesten naar de Tuinen van Weldadigheid voor het concert van Kobra!

Eenmaal tussen de bloemen in de schitterende tuinen druppelde het wat. Windstil en klam kwam de fraaie a-capellazang van de vijf vrouwen (de Kobra-alt was ziek) tot ons, met een mix van volksliedjes van overal ter wereld en nieuwe composities. Rondzoemende bijen maakten het de zangers lastig, terwijl een haan zich nadrukkelijk met de zang meende te moeten bemoeien toen ze Tot de slaap van Hayo Boerema zongen.

Kamerorkest Somer

Sinds Fuse, bekend geworden als de huisband van tv-programma Podium Witteman, de programmering van Festival Veenhuizen doet, is er minder puur klassieke muziek te horen en meer jazz en wereld. Zo combineerden vader James en dochter Jala Heywood in de Koepelkerk jazz en Bach. Dat was interessant, maar niet per se geslaagd. Hun fraaie stemmen kwamen onversterkt niet over de galm heen en Bachs meerstemmigheid won niet aan diepte door de combinatie van zang, piano en contrabas.

Wel puur klassiek was het optreden van kamerorkest Somer in de Grote kerk, even verderop. Het jonge, professionele ensemble, gevestigd in Drenthe en geleid door de Groningse Fries Rolf Verbeek, speelde de symfonische gedichten Totenfeier van Mahler en Dodeneiland van Rachmaninov. „Ons dood- en verderfprogramma“, grapte Verbeek vooraf. Hij had slechts 13 musici tot zijn beschikking, wat een zegen was gezien de overdadige galm in de kerk.

Na afloop van het concert haastte Somer-harpiste Sara van den Brink zich naar gevangenis De Rode Pannen, waar ze een rondleiding door het cellencomplex muzikaal begeleidde. In gangen van de gevangenis, die sinds 2008 niet meer wordt gebruikt, vertelde gids Ria Duine ons verhalen over het leven in de cel. Ze hield ons meermaals voor om toch vooral niet te snel te oordelen over gedetineerden. „Achter elk leven schuilt een verhaal“, zei ze.

In Veenhuizen worden ook nieuwe verhalen geschreven. „Ik ben hier verliefd geworden“, vertelde Fuse-violiste Julia Philippens, zaterdagmorgen bij de drukbezochte dagopening op het terras van Koffielust. „Op de dirigent van Somer, Rolf Verbeek. Dus zorg dat je erbij bent, je weet nooit wat er gebeurt.“